

„Oldás és kötés” a pápai Pegazus Népfőiskolán

A másik családjában

1. Gimnazista osztálytársammal már több éve együtt vagyunk, így többször meglátogattuk egymást az elmúlt idők alatt. Elsőre kicsit féltem is, mit gondolnak rólam családtagjai, vajon hogy fogom érezni magam az új közegben, de érdekelt, hogy a párom hol nőtt fel, kik veszik körül, kik segítik őt az életében.

Akárhányszor is látogattam el otthonába, újra és újra lenyűgözött a kilátás és a tiszta levegő, valamint a csend. Az erdő, a tiszta természet körbeveszi azt a helyet. Szüleivel és két kisebb testvérével él együtt, akiknek fontos a közös családi program. Nekem csak egy testvérem van, aki egy évvel fiatalabb nálam, így számomra idegen volt, hogy ennyi idősen nálam jóval fiatalabbakkal együtt töltssem az időt, de a közös játékok, beszélgetések után, ami napi rutin náluk, új szemmel néztem a családi életet. Megtanultam, milyen kisebbekre vigyázni fizikailag és lelkileg is. A visszafogottabb életmódjukat élve elkönnyeltem magamban, hogy így is lehet élni, és nem is rossz. A barátom nevelőapja kis kápolnát épített a félig kész házuk mellé. A háznál és a kápolnánál is egyaránt segítőkészek a családtagok. Mivel én szeretek festeni és ezt is tanulom, így szekrények, falak

festésénél segítettem. Otthon sosem kellett komolyabban dolgoznom, náluk megértettem, milyen jól esik a pihenés és az étel egy dolgos nap után. Boldizsár felvitt engem a kedvenc sziklájához, ami a közeli dombon található. Az út egy hatalmas lejtőn vezetett felfelé, ahol rengeteg fa sorakozott. A kis túra nem volt idegen számomra, hiszen ottthon gyakran megyek ki az erdőbe egy kis nyugalomért. A jutalom egy még szebb kilátás volt. Beláttuk az egész falut, a szőlősorokat, és még jobban ráláttunk a Balatonra. Az első alkalommal nagyon meglepődtem, amikor vacsora után a napot imádsággal zárták.

Sokan mondják, hogy milyen jó kimenni külföldre, megismerni egy másik ország nyelvét és kultúráját, de véleményem szerint az új dolgokért nem kell annyira messze menni.

2. Faluban élni egyet jelent a nyugalommal. A falu lakói élnek a saját életüket, és többnyire a városban végzik munkájukat. Találkoznak, köszönnek, beszélgetnek egymással. A természet és az erdő közelsége az évszakok sokszínű hangulata, a növénytermesztés és az állattartás emberközeli formái, úgy gondolom, hogy mind építőelem Virág életében.

Virág otthonának sok szép tulajdonsága van. A legszembevetőbb

az otthonos rendezettség, ami körbevette az egész házat. Az ácsolt féltetővel rendelkező tágas terasz és faburkolat a házon átgondoltan és precízen van megalkotva. Megnyugtató közösségi tér, ami egyúttal a saját kézzel építettség okán az alkotás diadalát hirdette, esztétikussága miatt is. Virág édesapjának nemcsak munkáit, de életmódját is ez az eszme hatja át. Az anyai kéznek egy tiszta, szép, rendezett, nyugalmas belső tér az eredménye. Számos elégedett macska él a ház körül, fontos szereplői a családi életnek. Látogatásom során mindig megtapasztaltam a szülők páratlan vendéglátását. Virág édesanyja energikus, fiatalos, bármiről lehet vele beszélgetni és bármiben lehet rá számítani. Édesapja régi vágású, szeret dolgozni és a teraszon pihenve anekdotázgatni és megosztani a tapasztalatait. Mindketten nagyon jól főznek. Mindig szeretettel fogadtak és megbecsültek, és nem hagyták, hogy vendégként érezzem magam. Emellett az erdő közelsége tette még barátságosabbá a helyet. Virág mindenhova elvitt, emlékekről és hangulatokról mesélt.

Pozitív élmény volt megismerni egy olyan családi közösséget, akik valamikben mások. Tapasztalatokkal gazdagon búcsúztam látogatásaim végeztével.